

ματα διοικούμενα ὑπὸ τοῦ στρατάρχου, καὶ ἀντισταθεῖς πει-
στικῶς εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ, ἔκαμε τὸν ἐχθρὸν ἄπο-
χρήσῃ εἰς τὸ προτερινόν του στρατόπεδον μεταξὺ τῆς Κοσ-
ταίου καὶ Λιευέκης. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ ἐγὼ ἐπο-
νήμην μὲ τὸ κράτιστον τῆς στρατιᾶς, διηρημένης εἰς πολ-
λὰ φάλαγγας, αἵτινες διεπέρασαν τὸν Ναρεῦ καὶ τὸν
Βούγ, πρὸς τὰς γεφύρας τὰς παρὰ τὸ Ζέγρεξ καὶ Σκρόκ
κατασκευασθείσας. Τὴν 4 τὰ μέτωπα τῶν φάλαγγων μας
ἐκίνησαν τὰς πρωτοπορίας τῶν αὐτοκράτορικῶν φυλα-
κῶν εἰς τὴν Πορέβην, Πεζετίξην, καὶ Δλούγιον Σιόδλον.
Κατὰ μὲν τὴν Πορέβην μία ἰλὴ τοῦ Δ τῶν ἐφ' ὧπων
ἐφόρμησάσα κατὰ μιᾶς ἰλῆς ἐφ' ὧπων εὐζώνων τῆς
φάλαγγος, τὴν ἔτρεψεν εἰς φυγὴν, ἐξώγησε 10 στρατιώ-
τας καὶ 60 ἵππους. Κατ' ἄλλην δὲ διεύθυνσιν ὁ στρατη-
γὸς Ἰανκόβσκις ἐπεχειρίσθη τὴν προσβολὴν εἰς τὴν Πρζε-
τίξην. Αἱ ἐχθρικοὶ προφυλακαὶ ὑπερασπίσθησαν μὲ τὰ
ἱεράτα τῆς δυνάμεώς των, καὶ μάλιστα εἰς τὸ Δλούγιον
Σιόδλον. Πρὸς τὴν Πορέβην ὅμως μὲ ἀτρόμητον σταθερότητα
ἀπὸ τὰς προφυλάκας τοῦ στρατηγοῦ Ἰανκόβσκι, ἠναγκά-
σθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς θέσεις, τὸσον πλέον ἐπικαι-
ρίους, ὅσον ὑπερασπίζονται ἀπὸ τὸν τόπον αὐτὸν, ὅστις
εἶναι διακεκομμένος καὶ σκεπασμένος ἀπὸ δάση. Ἡ πορεία
ὅμως τῆς φάλαγγος δὲν ἀνεβλήθη ἐντεῦθεν. Ἡ μάχη δὲν
ἐπαυσεν εἰμὴ πρὸς τὴν ἐννάτην ὥραν τὸ ἑσπέρας πέραν
τῆς Πλεύσκης. Μᾶς ἔμειναν ἐκ τῶν ἐχθρῶν 20 στρατιῶται
φονευμένοι καὶ 40 αἰχμάλωτοι, ἐν οἷς καὶ εἷς ἀξιωματι-
κός. Ἐκ τῶν ἡμετέρων δὲ πέντε ἐφονεύθησαν, καὶ κάμπο-
σοὶ ἐσπληγώθησαν· μεταξὺ τῶν τελευταίων δύο ἀξιωματικοὶ
τῆς μεγαλητέρας ἐλπίδος, ὁ ὑποσυνταγματάρχης Βέλ-
σκις, ὑπασπιστὴς τοῦ στρατηγοῦ Ρυβίνσκι, καὶ ὁ ὑπα-
σπιστὴς ὁ ἰδιὸς μου, Θωμᾶς Ποτόκκις. — Σήμερον ἡ
στρατιὰ μας προχωρεῖ. „

— Ἐν ἑτέρᾳ ἀναφορᾷ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς 11
Μαΐου διηγεῖται ὁ ἀρχιστράτηγος τὰ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου
μέχρι τῆς 9 Μαΐου πρᾶχθέντα, δηλαδὴ μέχρι τῆς ἀλώσεως
τοῦ Τυκοκίνου καὶ τῆς πέραν τοῦ ποταμοῦ Βούγ ἀναχωρή-
σεως τῶν Ῥώσων.

— Τὴν 6 Μαΐου τὰ Πολλωνικὰ στρατεύματα εἰσῆλθον
εἰς τὴν Ὀστρόλέγκαν.

(Ὅλοι αἱ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ πράξεις ὑπῆρξαν τμηματι-
καὶ καὶ σχεδὸν ἀσήμαντοι, καὶ τὰ διάφρα κινήματα τῶν δύο
στρατευμάτων προεμήνουν ὁλοσχερῇ τινὰ μάχην, ἣτις συν-
εκροτήθη τὴν 14 Μαΐου. Ὅρα δὲ περὶ αὐτῆς τὴν ἐν τῷ
πρηγουμένῳ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος μας ἀναφορὰν τοῦ Πολ-
λωνοῦ ἀρχιστρατηγοῦ, καὶ τὴν ἐνταῦθα ἐπισυναπτομένην
βραχείαν περιγραφὴν.)

Τὰς ἐξῆς εἰδήσεις ἔλαβεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ
ἐνταῦθα Ἀντιπρόεδρος τῆς Ῥωσσίας Κύριος Ρούκμαν.

„ Ἐκτακτὸς Ταχυδρόμος σταλεῖς ἐκ Βιέννης τὴν 27
τοῦ Μαΐου, καὶ φθάσας τὴν 2 Ἰουνίου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς
Αὐστρίας, ἔφερεν τὴν εἰδήσιν λαμπρᾶς νίκης κατορθωθεί-
σης ἀπὸ τὸν στρατάρχην Κόμητα Διέβιτς κατὰ τοῦ στρα-
τιμάτος τῶν Πολλωνῶν κατὰ τὴν 14 (26) Μαΐου. Ἡ
μάχη ἔγινε φονικωτάτη ἐξ αἰτίας τῆς πεισματικῆς ἀντι-
στάσεως τοῦ Πολλωνικοῦ στρατεύματος διοικουμένου παρ'
αὐτοῦ τοῦ ἀρχιστρατηγοῦ Σκρζυνέκκου. Ἀλλ' ἡ ἀνδρεία τῶν
Ῥωσικῶν στρατευμάτων καὶ τὰ στρατηγήματα τοῦ στρα-
τάρχου ἐβεβαίωσαν ἐπὶ τέλους εἰς αὐτὸν νίκην ἐντελῇ.
Τὸ τῶν ἀποστατῶν στρατεύμα τραπὲν, ἀφοῦ ὑπέφερε ζη-
μίας 5000 περίπου ἀνδρῶν, ἐξ ὧν 1500 αἰχμάλωτοι, ἀπε-

χώρησε τύσον ὀδημητικῶς, (ὅσῃ τὴν 17 Μαΐου ὁ ἀρχι-
στράτηγος Σκρζυνέκκος εἶχεν ἤδη καταφύγει εἰς τὸ ἐν
Πράγα περιχαρακωμένον στρατόπεδον μὲ τὰ λείψανα τοῦ
στρατεύματός του. Ὁ στρατάρχης Διέβιτς προπαρεσκεῖν
ἄζετο νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ἐγγύθεν, ἀφοῦ ἀναπαύσῃ ὀλίγον
τὰ στρατεύματά του, τὰ ὅποια εἶχον κάμει τὴν σύντομον
πορείαν 60 μιλίων πρὶν φθάσωσιν εἰς τὸ ἐν Ὀστρόλέγκῃ
πεδῖον τῆς μάχης.

„ Αἱ σημαντικαὶ αὗται εἰδήσεις ἔφθασαν ἀξιοπατικῶς
εἰς Βιένναν ἀπὸ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατηγεῖν, καὶ ἐπιβεβαιόυν-
ται ἀπὸ τὰ τῶν Πολλωνῶν ἡμερολόγια τὰ συγχρόνως φθά-
σαντα εἰς τὴν πρωτεύουσιν ταύτην. „

Ἐκ Βερολίνου, 18 Μαΐου. — Κατὰ τὰς ἐκ τῶν συνόρων
τῆς Λιθουανίας εἰδήσεις, ἀφοῦ ὁ στρατηγὸς Πάλην ἀπέ-
κρουσε κατὰ τὴν Σχουάλ τοὺς ἀποστάτας, καὶ τοὺς κατα-
δίωξε πανταχόθεν, ἀπεχώρισεν ἐν σῶμα συγκείμενον ἐξ ἑνὸς
συντάγματος πεζῶν καὶ δύο συντάγματα ἱππέων μὲ δύο
λόχους εὐζώνων καὶ 8 κανόνια, καὶ τὸ ἔστειλε πρὸς τὴν
Ῥοσίενναν, καθέδραν μέχρι τοῦδε τῆς τῶν ἀποστατῶν ἐξου-
σίας, ἣτις ἐδιάσθη ν' ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν καὶ νὰ πλησιάσῃ
πρὸς τὰ Πρωσσικὰ σύνορα. Ὁ στρατηγὸς Πάλην ἐπορεύθη
αὐτοπροσώπως κατὰ τῶν ἀποστατῶν, ἀφοῦ ἠύξησε τὰς
δυνάμεις του, καὶ πανταχοῦ τοὺς ἀπέκρουσε. Τὴν 29
Ἀπριλίου ὁ τῆς ἐφεδρείας, γενικὸς ἀρχηγὸς στρατηγὸς Ζόλ-
στοῖς εἶχε φθάσει εἰς Δουνάδουργον μὲ 20,000 στρατοῦ,
ἀποχωρίσας δὲ 8,000 ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ
Στρέγονοφ, τοὺς ἔστειλε πρὸς τὴν Ῥίγαν, καὶ ἐλάμβανεν
ὅλα τὰ ἀρμῶδια μέτρα διὰ νὰ σβέσῃ τὴν ἀποστασίαν τῆς
Λιθουανίας.

Ἡ μεταξὺ τῆς Βύδσης καὶ τῆς Βίλιας συγκοινωνία
ἀποκατέστη πάλιν, διωχθέντων τῶν ἀποστατῶν πρὸς τὴν
Δισναν.

— Γράφουν ἐκ Μεμὲλ, ἀπὸ 13 Μαΐου, ὅτι ὁ γενικὸς
Διοικητὴς τῆς Λιθονίας, Ἑσθονίας καὶ Κουρλανδίας διέτα-
ξεν ὥστε τὸ ταχυδρομεῖον τὸ μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Πρωσ-
σίας νὰ διέρχεται πάλιν ὡς πρότερον, διὰ τῆς Πολάγγης,
καὶ ὅχι πλέον διὰ Θαλάσσης, ἐπειδὴ ἡ ὁδὸς ἐκαθαρίσθη
ἀπὸ τοὺς ἀποστάτας, καὶ εἶναι πάντῃ ἀσφαλὴς.

(Δημ. Ἐφ. τῆς Πρωσσίας.)

Τὰ κατὰ τὸ Βέλγιον.

Ἐκ Βρυξελλῶν 23 Μαΐου. — Τὸ ἐξῆς σημαντικὸν Πρω-
τόκολλον (Ἀρ. 22) τοῦ ἐν Λονδίνῃ Συμβουλίου τῆς 17 (5)
Ἀπριλίου περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὀλλαν-
δίας ἐδόθη εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν τοῦ Βελ-
γίου, συνθεμένον μὲ διακοίνωσιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐξη-
τεῖτο ἡ τῆς Κυβερνήσεώς του συγκατάθεσις εἰς τὴν ἀπο-
φασιν τῶν πέντε με γάλων Δυνάμεων.

„ Συνήλθον εἰ τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων Πληρεξού-
σιοι διὰ νὰ συμφωνήσωσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν ἀποφά-
σεων, αἵτινες, ἐπιταχύνουσαι τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὀριζο-
μένων ἐν ταῖς Πρωτοκόλλοις τῆς 20 (8) καὶ τῆς 27 (15)
Ἰανουαρίου 1831, νὰ συντελῶσι μᾶλλον εἰς τὸ ν' ἀπο-
κατασταθῇ μεταξὺ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὀλλανδίας ἡ
εἰρήνη, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀφορῶσιν αἱ ἀδιάλειπτοι αὐτῶν
προσπάθειαι.

„ Μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ εὕρωσιν ἀλλαχοῦ τὰς βάσεις τοῦ
ἐπιθυμητοῦ τούτου ἀποτελέσματος εἰμὴ εἰς τὰς ἀρχάς,
κατὰ τὰς ὁποίας, ἔχει νὰ διαρρυθμισθῇ ἡ μεταξὺ τοῦ Βελ-
γίου καὶ τῆς Ὀλλανδίας διαχωρίσις (ἀρχῆς δεικνυμένας

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Φραγκοφούρτου, 10 Μαΐου. — Τὸ Συνέδριον τῆς Γερμανικῆς Ἐνώσεως ἀνέβαλε τὰς τακτικὰς τοῦ συνεδριάσεως ἐπισημαίνοντες ἐξομαδάς. Οἱ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσίας ὁμοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὰς οἰκείας αὐτῶν Δύλας μεταβαλλόμενοι, ὡς λέγεται, διὰ νὰ δώσωσιν αὐτοπροσώπως λόγον περὶ διαφόρων σημαντικῶν ὑποθέσεων ὑποβεβλημένων εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου, καὶ διὰ νὰ λάβωσι τὰς περὶ τούτου ὁδηγίας. Μεταξὺ δὲ τῶν ὑποθέσεων τούτων μία εἶναι καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῆς μεταβολῆς τῆς ἐπιγενομένης εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Δουκάτου τοῦ Βρανσβίκου, ἡ ἐγγύνησις τοῦ συντάγματος τῆς Ἐκλεκτικῆς Ἑσσης, ἡ ὑπόθεσις τοῦ Δουκάτου τοῦ Νασῶ, καὶ τέλος ὅσα πρέπει νὰ ληφθῶσι, χρείας καλούσης, ἀρμόδια καὶ γενικὰ μέτρα νὰ προνοηθῇ δὲ τὸ Συνέδριον καὶ περὶ τῆς συστολῆς τοῦ ταξαρχικοῦ πνεύματος, τὸ ὅποιον ἀκόμη ὑπάρχει εἰς διαφόρους πολιτείας τῆς Ἐνώσεως.

(Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων.)

Ἐκ Παρισίων, 24 Μαΐου.

Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος τῆς 19 Μαΐου διελύθη τὸ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνέδριον. Αἱ ἐκλεκτικαὶ σὺνδοι συγκαλοῦνται εἰς τὴν 28 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου). Τὴν δὲ 28 Ἰουλίου (9 Αὐγούστου) συγκαλοῦνται τὰ δύο συνέδρια, τὸ τῶν Πατρικίων δηλαδὴ, καὶ τὸ τῶν Ἀντιπροσώπων.

— Ἡ νέα Βουλὴ τῆς Ἀγγλίας θέλει συνέλθῃ τὴν 2 Ἰουνίου, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὴν 9 θέλει ἀνασυνελεσθῇ εἰς τὰς ὑποθέσεις. Ἔως τότε δὲ θέλουν δοθῇ οἱ ὅροι τῶν βουλευτῶν, καὶ θέλει γένῃ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου ῥήτορος. Τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως προβούλευμα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μεταβληθῇ εἰς νόμον εἰμὴ περὶ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου.

— Διάδοχος τοῦ στρατάρχου Σχενϊδέρου εἰς τὴν ἀρχηγίαν τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννητον Γαλλικῶν στρατευμάτων, λαβόντος τὴν ἀδειαν νὰ ἐπιστρέψῃ χάριν τῆς υἱείας του, ἀπεφασίσθη παρὰ τοῦ Βασιλέως ὁ στρατάρχης Γουαϊώκ.

— Μέλλει νὰ συστηθῇ ἐκ Λονδίνου εἰς Κάλητον (Calais) τηλεγράφος ἡμερινὸς καὶ νυκτερινὸς πρὸς χρῆσιν τῶν ιδιωτῶν. Ἡ γραμμὴ ἤθελεν ἐκτείνεσθαι ἕως εἰς τοὺς Παρισίους, ἐὰν δὲν ἤθελεν ἀπαγορεύσει ἡ Κυβέρνησις τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ καταστήματος τούτου εἰς τὴν Γαλίαν.

— Γράφουν ἐκ Τολλῶνος ἀπὸ 16 Μαΐου. — “Ἐδόθη εἰς τὸν λιμένα μας διαταγὴ τοῦ νὰ συσταθῇ μεταξὺ Τολλῶνος καὶ Ἀλγερίου τακτικὴ ὑπηρεσία δι’ ἰστοφόρων πλοίων. Ἀπὸ τὰς 10 Μαΐου ἔχει ν’ ἀναχωρῇ ἐντεῦθεν κατὰ πάσας δέκα ἡμέρας ἓς πλοῖον διὰ τὴν ἀποικίαν, καὶ κατὰ πάσας δέκα ἡμέρας ἓς ἕρον πλοῖον ἐξ Ἀλγερίου εἰς Τολλῶνα. — Καθημέραν φθάνουν ἐδῶ στρατιῶται, ὑπαξιωματικοί, καὶ ἀξιωματικοὶ μάλιστα, με γυναῖκας καὶ παιδιά, με σκοπὸν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Ἀφρικὴν πανοικί, καὶ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν δούλευσιν. 80 ἐξ αὐτῶν ἐμβαίνουν σήμερον εἰς τὴν κορβέττα Λίβυν, ἣτις φέρει καὶ τὸν στρατηγὸν Βρεσσάρδον, Φριύραρχον τοῦ Ἀλγερίου.

— Τριακόσιοι ἀποικοὶ ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀβρου εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Συντροφία τις ἐκ Παρισίων ἐζήτησε νὰ ναυλώσῃ πλοῖα δια χιλίους γεωργούς, οἵτινες ἔχουν νὰ ὑπάγουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Πολλοὶ οἰκογενεῖαι Γερμανῶν εἶχον ὑπάγει εἰς Ἀβρόν, με σκοπὸν νὰ περάσωσιν εἰς τὰς Ὀμοσπονδίας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς· κατιδόντες ὅμως τὰ ὠφελείας τῆς νέας ταύτης ἀποικίας, ἀπεφασίσαν καὶ αὐτοὶ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ Ἀλγέριον.

— Ἡ ἔφημερίς τῶν Συζητήσεων περιέχει τὴν ἐξῆς εἰδήσιν, τῆς ὁποίας ἐγγυᾶται τὴν γνησιότητα. — “Οἱ ἀντιπρόσωποι διαφόρων κομιτάτων τῆς Οὐγγαρίας ἔλαβον τὴν τὸλμην νὰ διευθύνωσι πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Φραγκίσκον διάγγελμα, εἰς τὸ ὅποιον ἀναμνησκουν τὰ εὐεργετήματα, τὰ ὅποια ἔλαβεν ἡ Οὐγγαρία ἀπὸ τὴν Πολωνίαν εἰς τοὺς κατὰ τῶν Τούρκων πολέμους, τὸ μέγα σφάλμα, τὸ ὅποιον ἔπραξεν ἡ Αὐστρία τοῦ νὰ θυσιάσῃ ἐκεῖνόν τὸν τόπον, ὅστις τὴν ὑπερασπιζέτο ἀπὸ τῆς Ρωσσίας, εἰς συμφέρον εὐτελὲς καὶ πρόσκαιρον, ζητοῦν δὲ με αὐτὰ κατὰ τὸ παρὸν· ἀ μὲν τὴν προσωρινὴν ἀκύρωσιν τῶν διατάγματων τῶν ἀπαγορευόντων τὴν ἐπὶ τῇ Πολωνίᾳ ἐξαγωγήν ὀπλων καὶ ζωοτροφῶν· β’ δὲ τὴν συγκάλεσιν τοῦ συνεδρίου, διὰ νὰ συσκεφθῇ αὐτὸ περὶ τοῦ τί δύναται νὰ γένῃ εἰς ἀνακούφισιν τῆς δεινοπαθείας τῶν Πολωνῶν. Ἀγνοεῖται δὲ εἰσέτι τὸ ἀποβὰν τῶν παραστάσεων τούτων.

— Ὁ Μονίτωρ δημοσιεύει τὰς ἀκολουθοῦντας εἰδήσεις ἐκ βούσας ἐκ Λισαβώνας εἰς Βρέστ. “Αὐστρηαὶ ὁδηγαὶ εἶχον δοθῇ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς μοίρας τὸν διορισθέντα νὰ λάβῃ ἱκανοποίησιν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Πορτογαλλίας διὰ τὰς πρὸς τοὺς Γάλλους γεγεννημένας ὑβρεῖς. Εἰς κοσιτεσσάρων ὥρων προεδρία ἐδόθη διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ζητηθεῖσα ἱκανοποίησις, ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Τάγον ἀφίξεως τῆς ναυτικῆς ταύτης φυλακῆς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παρὰ τῆς Πορτογαλλικῆς Κυβερνήσεως δοθεῖσα ἀπόκρισις ἦτο πλαγίᾳ, ὁ Γάλλος ναύαρχος συνέλαβε πάραυτα κορβέτταν τινὰ εἰσερχομένην εἰς τὸν λιμένα, καὶ τὴν ἐπέμψεν τὴν 11 Μαΐου εἰς Βρέστ, ὅπου ἔφθασε τὴν 20 τὸ ἑσπέρας. Ἀφῆσας δὲ ἔμπροσθεν τοῦ Τάγου μέρος τῶν δυνάμεών του, διευθύνθη αὐτὸς με τοὺς ἐπιλοιπούς πρὸς τὴν Τερκεῖραν, διὰ νὰ κυριεύσῃ τὴν ἐκεῖ εὐρισκομένην Πορτογαλλικὴν ναυτικὴν φυλακὴν.

,, Τὰ προσδιορισθέντα μέτρα θέλομεν ἰδεῖ ὅτι ἔχουν νὰ ἐκτελεσθῶσι βρυσκέως, καὶ ἐκ πάντων οὐ χαζόμεθα ὅτι μετ’ οὐ πολὺ θέλομεν μάθει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἱκανοποίησιν, ἢ ὅτι οἱ ἀδικοῦντες ἔδωκαν δίκην.

Τὰ κατὰ τὴν Πολωνίαν.

Ἐκ Βαρσοβίας, 14 Μαΐου. — Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνεδρίου τῆς 7 Μαΐου ἐψηφίσθη ὁμοφώνως ὁ νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι ὑποχρεοῦνται νὰ χρηρηγήσωσιν ἀκόμη ἐν σύνταγμα ἐκάστη· ὁ δὲ ὁργανισμὸς τῶν νέων τούτων στρατευμάτων πρέπει νὰ γένῃ παραχρῆμα. Συνεζητήθη ἔπειτα καὶ ἐνεκρίθη διὰ τῆς πλειοψηφίας τὸ προβούλευμα περὶ καταστάσεως συνταγματικοῦ νόμου διὰ τὴν ἀντιπροσωπίαν τῶν παλαιῶν Πολωνικῶν ἐπαρχιῶν τῶν εἰς τὴν Ρωσσίαν ὑποκειμένων.

Ἀναφορὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Σκρζυνέσκου πρὸς τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν. Ἐκ Δλουγίου Σιόδλου, 5 Μαΐου.

“Ἐναβρύνομαι ἀναγγέλλον εἰς τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι τὴν 30 Ἀπριλίου τὸ ἑσπέρας ἀνεχώρησε τὸ στρατεῖμά μας ἐκ τῶν παρὰ τὸ Καλουζίνον θέσεων, ὅπου ἐστρατοπεδεύε, διὰ νὰ κινηθῇ ἐπιθετικῶς μεταξὺ τοῦ Βούγ καὶ τοῦ Ναρεῦ. Μόνον τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Οὐμινσκι εἶχε μείνει παρὰ τὴν Γεδρεϊόβ, διὰ νὰ ὑπερασπίζεταί τὴν πορείαν ταύτην καὶ νὰ ἀνθίσταται εἰς τὸν ἐχθρὸν, ὃς ἤθελε νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὴν Πράγαν. Προβλεπόμενοι δὲ τὴν εἰς τὸ Μαῖον ὁ στρατηγὸς Οὐμινσκις ἀπὸ πολλὰ στρα

24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 407. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ
Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΟΥ.

Κατὰ τὴν 8 τοῦ παρόντος ἐτελέσθη ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς ἐνταῦθα Δημοσίου Ἀλληλοδιδασκτικῆς Σχολῆς.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ὁ Διοικητὴς μετὰ τῶν ἑφ' ἑξ ὧν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων, μετέβησαν εἰς τὸ νεόκτιστον σχολεῖον, ὅπου συνήλθε καὶ ἱκανὸς λαὸς· ἀφ' οὗ ἐτελέσθη ἁγιασμὸς παρὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Τοποτηρητοῦ μεθ' ὅλου τοῦ Κλήρου, ὁ Διδάσκαλος Κύριος Π. Μποῦας ἐξεφώνησε λόγον προτρεπτικὸν πρὸς τοὺς γονεῖς, ἀποδείξας ἐπὶ τέλος τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουσι τὰ τέκνα τῶν ἀπὸ τοιαῦτα καταστημάτων, εἴη ἡ Α. Ε. ὁ Σ. Κυβερνήτης καὶ οἱ φιλόκαλοι πολῖται ἀνεγείρουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ παῖδες καὶ οἱ περισσώτεροι πολῖται ἀνεφώνησαν τὴν Σ. Κυβέρνησιν, καὶ ἡ χαρὰ καὶ εὐγνωμοσύνη ἐφαινότο ζωγραφισμέναι εἰς τὰ πρόσωπα ὄλων.

Δὲν εἶναι ἐκτὸς καιροῦ νὰ πληροφορηθῇ ἡ Γραμματεία καὶ περὶ τῆς ἐπιμελείας τοῦ Διδασκάλου, οἱ παῖδες προσδεύουσιν κάλιστα διδασκόμενοι ἤδη εἰς τὸ σχολεῖον περίπου τῶν ἑκατὸν πενήντα· ὁ ζήλος δὲ καὶ τὸ ἀκάματον τοῦ Διδασκάλου ἀφ' ἐνὸς μέρους, καὶ ἡ καλὴ θέλησις τῶν παιδῶν ἀφ' ἑτέρου, ἐγγυῶνται πρὸς αἰτίαν τῶν εὐχῶν τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς νεολαίας φροντίδων τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τὴν 10 Ἰουνίου 1831.

Ὁ Διοικητὴς Ι. ΤΟΜΠΑΚΑΚΗΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ ἐπισυναψῶ πρὸς τὴν Τ. Ε. τρία ἀντίτυπα προκηρύξεων περὶ τῆς μετατυπώσεως τοῦ τριτοῦ Λεξικοῦ τοῦ μακαρίτου Ἀνθίμου Γαζῆ, τοῦ ὁποίου τὴν δευτέραν ἐκδοσιν ἀνεδέχθη ὁ ὑποσημειούμενος μετὰ τοῦ Κυρίου Μανουὴλ Γαρυφαλλῆ Σαμίου. Στοιχάζομαι περὶ τὸν νὰ ἐκθειάσω τὴν ἀξιότητα αὐτοῦ τοῦ ἐπωφελεστάτου Λεξικοῦ, καὶ νὰ παραστήσω τὴν ἀνάγκην, τὴν

ὁποίαν ἔχει τὸ ἔθνος μας· σήμερον. Περιορίζομαι μόνον νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἀνεδέχθημεν αὐτὸ τὸ βάρος μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ Σεβαστὸς μας Κυβερνήτης θέλει μᾶς συνδράμει ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τούτου· διότι βλέπομεν ὅτι εἰς ὅλα τὰ καλὰ, τὰ ἀπεβλέποντα εἰς ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους, δὲν φείδεσθε μήτε κόπων, μήτε χρημάτων.

Πεπεισμένος λοιπὸν εἰς τὸ φιλόμουσον τοῦ κοινοῦ πατρός μας, ἄρχομαι δι' εὐχῶν Σας τὸ ἔργον τοῦτο, πρῶτον ἀπὸ τὴν συνδρομὴν τῆς Ἑμετέρας Ἐξοχότητος· διὸ καὶ καθυποβάλλω ὑπ' ὅσιν Σας ἀντίτυπα τῆς προκηρύξεως, διὰ νὰ καταγραφῇτε ὅσα σώματα ἐγκρίνετε. Ὑποσημειοῦμαι δὲ μὲ σεβασμὸν βαθύτατον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Ἰουνίου 1831.

Δοῦλος ταπεινὸς τῆς Τ. Ε.

Χρ. Ματακίδης.

(Ὅρα τὴν προκήρυξιν εἰς τὸ παράρτημα τοῦ Ἀρ. 46.)

Αρ. 2408. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ,

Πρὸς τὸν Κύριον Χρ. Ματακίδην.

Ἡ Α. Ε. ὁ Σ. Κυβερνήτης εἶδε μὲ εὐχαρίστησιν τὴν ὁποίαν ἔχεις προθυμίαν, νὰ ἐπιχειρισθῇ τὴν μετατύπωσιν τοῦ τριτοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς, τοῦ Μακαρίτου Α. Γαζῆ μετὰ τὴν σύμπραξιν λογίων ἀνδρῶν.

Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ σὲ ἐνισχύσῃ εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ κοινωφελούς τούτου ἐγχειρήματος, γίνεται συνδρομητὴς διὰ σώματα 100 εἰς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων τοῦ Κράτους.

Τοῦτο κοινοποιῶσα πρὸς σὲ ἡ Γραμματεία, καὶ πρὸς τοὺς συνεργάτας σου λογίους, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Α. Ἐξοχότητος, εὐχεται νὰ ἴδῃ τελειωμένον τὸ ὅποιον ἀναλαμβάνετε ἔργον συντόμως, καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπέσχεσθε ἀκρίβειαν εἰς τὴν προκήρυξιν σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Ἰουνίου 1831.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαίδ.

Γραμματεὺς Ν. ΛΥΚΟΓΕΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ τῆς 27 (15) Ἰανουαρίου 1831, ᾧ ὁποῖον ὁλοκληρῶς παρεδόχθη ὁ τῶν Κάτω-Χωρῶν Βασιλεὺς), συν-εφώνησαν οἱ Πληρεξούσιοι ὅτι ὁ ἐν Βρυξέλλαις ἐπιτρόπος, ἀνὰ πρῶτον θέλει διαταχθῇ νὰ κοινοποιήσῃ ἀνεὺ ἀναβολῆς τὰς εἰρημνίας βάσεις εἰς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν, νὰ τὴν κάμῃ ἀνγνωρίσῃ τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας αὐταὶ παρέχουν ἐν τῷ Βέλγιῳ, καὶ νὰ τὴν παρακινήσῃ νὰ τὰς παραδεχθῇ. Ἀπεφασίσθη προσέτι ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων ὅτι ὁ ἐπιτρόπος αὐτῶν θέλει προσκαλέσει τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιστήσῃ τὸν νοῦν τῆς εἰς τὴν οὐσιώδη δια-φορὰν τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῶν ἀνω εἰρημνίων ἀρχῶν τῶν εἰς τοὺς περὶ ὁρίων γῆς συμβιβασμοὺς ἀναφερομένων, αἱ αἱ δὲ θεωροῦνται ὡς δεμελιώδεις καὶ ἀμετάτρεπτοι, καὶ τὰς ἀρχῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν διαμερισμὸν τοῦ χρέ-ους καὶ τὸ πρὸς τὰς Ὀλλανδικὰς ἀποικίας ἐμπόριον. Ὅτι, περὶ τοῦ δανείου, θέλει ὑπευθυμίσῃ ὁ Λόρδος Πονσόμης εἰς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν ὅτι, ἐπεὶ μέρους τοῦ χρέους τοῦ βασιλείου τῶν Κάτω-Χωρῶν ἐπέκειτο εἰς τὸ Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου, δικαίᾳ τις μερὶς τοῦ βά-ρους τούτου πρέπει νὰ βασιτάζεται καὶ τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τοῦ Μέγα Δουκάτου, τὸ ὅποῖον θέλει ἀνακουφίσει οὕτω τὸ βάρος τοῦ Βελγίου. Ὅτι, τέλος πάντων, ἐὰν συγκατα-τεθῇ εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς ἡ Βελγικὴ Κυβέρνησις, παρε-πόμενον τῆς συγκαταθέσεως ταύτης πρέπει νὰ εἶναι ἡ τα-χίστη ἀναχώρησις ὅλων τῶν Βελγικῶν στρατευμάτων τῶν ἐν τῷ Μεγάλῳ Δουκάτῳ τοῦ Λουξεμβούργου εὐρισκομένων, ἡ παντελής κατάπαυσις πάσης ἐνεργείας τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ὑποθέσεις ἐκείνου τοῦ τόπου, καὶ ἡ εἰς ἄγαν παραχρῆμα ἀποστολὴ ἐπιτρόπων πρὸς διαγραφὴν τῶν συνόρων, καὶ ἐπιτρόπων πρὸς διορισμὸν τῶν χρημα-τικῶν συμβιβασμῶν. Ἡ πεῖρα τῶν ἐν Βρυξέλλαις προεπι-χειρισθεισῶν διαπραγματεύσεων ὑπεχρέωσεν ὅχι ὀλιγώτερον τοὺς Πληρεξούσιους νὰ λάβωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν περί-στασιν, καθ' ἣν αἱ πρὸς διαχώρισιν τοῦ Βελγίου ἀπὸ τῆς Ὀλλανδίας ὀρισθεῖσαι βάσεις ἤθελον ἀπορρίβθῃ ἀπὸ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἣθελον ἐπιμένει ἡ Κυβέρ-νησις αὕτῃ ὁργῇ, ὡς καὶ προτοῦ, εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν κατάκτησιν.

„ Προσοῦντες λοιπὸν οἱ Πληρεξούσιοι περὶ τῶν κινδύ-νων τούτων, ἀπεφάσισαν νὰ διακηρύξωσιν ἐπισήμως πρὸς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι:

„ Α. Αἱ διατάξεις αἱ δεμελιώδεις ἀνομασθεῖσαι, καὶ διαλαμβανόμεναι εἰς τὰ ἐννέα πρῶτα ἄρθρα τῶν εἰρημνίων βάσεων, θεωροῦνται ἀπὸ τὰς πέντε μεγάλας Δυνάμεις ὡς ἀμετάθετοι, κατὰ τὰ Πρωτόκολλα τῆς 20 (8) Ἰανουαρίου καὶ τῆς 19 (7) Φεβρουαρίου 1831.

„ Β. Κατὰ τὸ Β τμήμα τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 19 Φε-βρουαρίου, ἡ τοῦ Βελγίου αὐτονομία δὲν θέλει ἀνγνωρι-σθῇ ἀπὸ τὰς Δυνάμεις εἰμὴ κατὰ τὰς συμφωνίας καὶ τοὺς ὅρους τοὺς ἐξαγομένους ἐκ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 20 Ἰανουαρίου.

„ Γ. Ὅψέποτε δὲν ἤθελον εἰσακουσθῇ αἱ προτάσεις, τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Λόρδον Πονσόμην διὰ τοῦ πα-ρόντος Πρωτοκόλλου νὰ κάμῃ, θέλει παύσει εὐθὺς πᾶσα σχέσις μεταξὺ τῶν πέντε Δυνάμεων καὶ τῆς Βελγικῆς Κυ-βερνήσεως, ὁ Λόρδος Πονσόμης θέλει ἀπέλθῃ παρα-χρῆμα ἐκ Βρυξελλῶν, καὶ ὁ ἐν Παρισίοις Πρέσβης τοῦ Βελγίου θέλει προσκληθῇ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀνυπερθέτως.

„ Δ. Ὅψέποτε ἤθελον ἀπορρίβθῃ αἱ ἀνωτέρω εἰρημνίαι προτάσεις, ἤθελον δὲ βιασθῇ αἱ παρὰ τῆς Βελγικῆς Κυβερνή-σεως ζημιούμεναι εἰς τὰς κτήσεις τῶν Δυνάμεων, νὰ λά-

βωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ ἀποστηρίξωσι τὴν νύμμη- των ἐξουσίαν, ἢ νὰ τὴν ἀποκαταστήσωσιν εἰς ὅλους τοὺς τόπους τοὺς εἰς αὐτὰς ἀνήκοντας καὶ κειμένους ἐκτὸς τῆς Βελ- γικῆς χώρας τῆς διακηρυχθείσης οὐδετέρας, τότε αἱ Δυνά- μεις, κατὰ τὸ Β τμήμα τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 19 Φεβρου- αρίου, δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν ἄλλο εἰμὴ νὰ σεβασθῶσι τὸ δίκαιον τῶν Δυνάμεων, αἵτινες ἤθελον λάβει ταῦτα τὰ μέτρα.

„ Ε. Δοθείσης τῆς ἀνωτέρω περιστάσεως, πᾶσα ἐπι- χεῖρησις τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν στρατευμάτων αὐτῆς κατὰ τῆς χώρας, ἥτις ἀπὸ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 20 Ἰανουαρίου κηρύττεται ὅτι εἶναι Ὀλλανδική, καὶ πᾶσα παράδοσις τῆς ἀσκήσεως, εἰς ἐκαστοῦς ἀπὸ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 17 (5) Νοεμβρίου 1830, καὶ ἀπὸ τὸ γράμμα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βελγίου τῆς 21 (9) Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους τὸ ἐπισυναφθὲν εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 9 Πρωτόκολλον, θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἐχθροπραξίαι κατὰ τῶν πέντε Δυνάμεων, καὶ ὡς τοιαῦται, θέλουσι ἐπιφέρει ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα μετὰ κοινῆς σύσκεψιν θέλουσι θεωρηθῇ ὡς συντελεστικώτερα εἰς τὸ νὰ δια- τηρήσωσι τὴν ὁλοσχέριαν τῶν ἀπειλουμένων ἐπικρατειῶν, καὶ νὰ κατορθώσωσι τοὺς σκοποὺς, οἵτινες προετέθησαν εἰς τὸ δεμελιώδες Πρωτόκολλον τῆς 20 Ἰανουαρίου 1831. „ (Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί.) (Ἐφ. τῆς Μάλτας.)

Ποικίλα.

Γερμανικὴ τις ἐφημερίς, ἀναφέρουσα περὶ τῶν ταξιδει- ουσῶν πιρσεστερῶν, ὁμιλεῖ περὶ τῆς ταχύτητος διαφορῶν πτηνῶν. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην, ὁ γυψ διανύει πρὸς τῶν 150 Ἀγγλικὰ μίλλια τὴν ὥραν. Αἱ εἰς τὴν παρα- λίαν τοῦ Λαβραδὸρ γενόμεναι ἀλλεπάλληλοι παρατηρήσεις ἀπὸ τὸν ὑποταγματάρχην Καρτωρίκτον τὸν κατέπεισαν ὅτι ἡ χνουδοφόρος χίνα ἐπέτα 90 σχεδὸν μίλλια τὴν ὥραν. Τὸ πέταμα τῆς κοινῆς κορώνης εἶναι 25 μιλίων, τὸ δὲ τῆς χελιδόνης, κατὰ τὸν Σπικλενζάνην, 92 μιλίων καθ' ὥραν. Ἀνευρέθη εἰς τὴν νῆσον Μάλταν, 24 ὥρας μετὰ τὴν ἐν Φαν- ταινεβλώ ἀναχώρησίν του, ἱέραξ ἀνήκων εἰς τὸν Ἑρρίκον Δ. Ἐὰν ἐπιστοποιεῖτο τὸ συμβεβηκός, ἤθελον ἀποδειχθῇ ἐντεῦθεν ὅτι τὸ πτηνὸν τοῦτο ἔκαμιν εἰς 24 ὥρας 1350 μίλλια, ἥτοι 57 μίλλια τὴν ὥραν, χωρὶς νὰ ὑπολογίζεται καὶ κατὰ τὴν νύκτα καιρὸς τῆς ἀναπαύσεώς του.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΤΣ. — Τὴν 12 Ἰουνίου τὸ Γαλλικὸν βρί- κιον Ἀλακριτὴ ἐκ Τενέδου δι' ἡμερῶν 2.

Τὴν 14 ἡ Ἑλληνικὴ γαβάρᾳ Φοῖνιξ ἐκ Πόρου εἰς Σπετσῶν δι' ἡμερῶν 2.

Τὴν 15 τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Πελεκὰν διὰ 1 ἡμέ- ρας.

Τὴν 16 ἡ Ἀυστριακὴ γολέττα Φοινίκη ἐκ Κάβο Ματα- γό.

Τὴν 17 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ζενὲ ἐκ Νεοκάστρου δι' ἡμερῶν 3.

Τὴν 18 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκάρ ἐκ Βα- ναυρίου δι' ἡμερῶν 2.

ΑΠΟΠΛΟΤΣ. — Τὴν 10 Ἰουνίου τὰ Ἀγγλικὰ βρί- κια Πελεκὰν καὶ Φέρετ εἰς Μάλταν.

Τὴν 11 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκάρ μετὰ τῶν δύο κορβετῶν Μάστιξ καὶ Μίτζερ, καὶ τῆς βρε- τανικῆς γολέτας Ἰόκλητ.

Τὴν 17 ἡ Ἀγγλικὴ κορβέττα Λέων καὶ τὸ βρίκιον Ζενὲ εἰς Σμύρνην, ἡ Ἑλληνικὴ γαβάρᾳ Φοῖνιξ, καὶ ἡ Ἀ-υστριακὴ γολέττα Φοινίκη.

Τὴν 18 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἀλακριτὴ εἰς Τη- νέδον.